

моя жінка прийшла в пекарню та й каже, що три пансіонерки не будуть їсти млинців, бо в них понабухали гланди. Таким способом вийшло, що ми спекли більше млинців, як потреба. Куди з ними дітись, скажіть на милість? Спершу жінка загадала віднести їх у льох, а далі подумала, та й каже: "Ідж сі млинці сам, поторочо". Вона раз-у-раз, як сердита, каже на мене: потороча, або гаспид, або ж сатана. А яка з мене сатана? Вона раз-у-раз сердита. І я не з'їв, а проковтнув не розжувавши, бо я завше голодний. От учора, наприклад, вона не дала мені обідати. "Тебе, каже, поторочо, годувати не варто"... Але, не вам кажучи, ми (дивиться на годинник) забалакалися і трошки ухилились від теми. Ну тепер далі: хоч звичайно ви з більшою охотою послушалиб зараз романсу, або якоїсь такої сімфонії, чи арії... (Наспівує). "Ми не моргнем в пилу сраження глазом... От не памятаю, з відкіля це"... А от ще, я забув сказати вам, що в музичній школі моєї жінки, окрім догляду за хазяйством, мені сказано ще вчити математики, фізики, хемії, географії, історії, літератури, то що. За танці, спів та малювання моя жінка бере окрему плату, хоч і танцям і співу навчаю я-ж таки. Наша музична школа на п'ятисобачому переулку, в домі ч. 13. І дочки мої народились на сьвіт 13-го числа, і в хатах у нас 13 вікон... Ну та нічого не вдієш. Щоб умовлятися — мою жінку можна застати дома, коли завгодно, а програма школи, як що маєте охоту пупити, продається у портієра по 30 копійок за примірник (витягає з кишені кілька брошурок). І от я, коли хочете, можу наділити. За кождий примірник 30 копійок. Хто має охоту? (Павза). Ніхто не хоче? Ну, то по 20 копійок. (Павза). Ото досадно. Еге, дім ч. 13. Ні в чому мені не щастить, постарівся, подурнішав... От зараз читаю лекцію, з вигля-